

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/102/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5916204377
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5916204377.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejštríka a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobcov: 1/ A. W., nar. XX. XX. XXXX, W. XXX/XX, T. O., 2/ B. W., nar. XX. XX. XXXX, O. XXX/XX, T. O., zastúpených BUKNA advokátska kancelária, s. r. o., Jánoškova 1545, Dolný Kubín, IČO: 36 865 044, proti žalovanej: X. K. O., nar. XX. XX. XXXX, J. XXX, XXXX J. Q. N., Holandsko, o zrušenie a vyporiadanie spoluvlastníctva prikázaním veci za náhradu, na odvolanie žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok, č.k. 10C/5/2016-429 zo dňa 31. 10. 2019, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

Žalobcom nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Ružomberok zastavil konanie medzi účastníkmi na základe späťvzatia žaloby zo strany žalobcov, keď konštatoval, že žalovaná nevyjadrila nesúhlas so späťvzatím žaloby. Vo svojom podaní zo dňa 05. 09. 2019 sa vyjadrovala len k podanému trestnému oznámeniu na pracovníčku súdu za úkony, ktoré boli urobené v priebehu konania (nezistil teda vážne dôvody, pre ktoré by žalovaná nesúhlasila so späťvzatím žaloby). Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vychádzal z ust. § 256 ods. 1 CSP a nepriznal žalovanej náhradu trov konania, konštatujúc, že z obsahu spisu tejto účastníčke žiadne trovy nevyplývajú.

2. Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalovaná. Poukazovala na to, že v priebehu konania nikdy neodmietala preberať písomnosti, z ktorého dôvodu zasielala aj sťažnosti, aby zistila, ako je možné odoslať email zo súdu bez jej súhlasu, najmä pokiaľ tento email obsahuje vírus. Jednalo sa o jasné porušenie slovenský a európskych právnych predpisov, pričom súd úplne ignoroval vyšetrenie jej sťažnosti a nijakým spôsobom neodpovedal.

3. Žalobcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadali napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť. Žalovaná sa podľa ich názoru k späťvzatíu žaloby prakticky nevyjadrila, ani v odvolaní neuviedla skutočnosti, pre ktoré by nesúhlasila so samotným späťvzatím návrhu, keď poukazovala len na podľa jej názoru nezákonný postup súdu pri doručovaní písomnosti. Skutočnosti, na ktoré poukazuje, nesúvisia s predmetom sporu.

4. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 379, § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania napadnuté rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Žalobca, ktorý podal žalobu, má právo s ňou disponovať, t. j. môže ju za konania vziať aj späť, či už celkom alebo len sčasti (§ 144 CSP). Späťvzatím žaloby žalobca prejavuje vôľu, aby súd vo veci nekonal a o veci meritórne nerozhodol.

6. Podľa ust. § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

7. Vychádzajúc z citovaného zákonného ustanovenia vzhľadom na späťvzatie žaloby žalobcami súd prvej inštancie postupoval správne, keď skúmal, či na strane žalovanej existujú vážne dôvody, pre ktoré by bolo potrebné pokračovať v konaní a neprihliadnuť teda na späťvzatie žaloby. V tomto smere vykonal vo veci dostatočné dokazovanie a vyvodil z neho správny záver, keď konanie medzi účastníkmi zastavil.

8. Tak ako to správne napokon konštatuje i súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia žalovaná v priebehu konania neuviedla žiadne dôvody, pre ktoré by nesúhlasila so späťvzatím žaloby, ale poukazovala len na nesprávny postup súdu pri doručovaní jednotlivých zásielok, a preto, tak ako je už i vyššie uvedené, odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

9. Samotný postup súdu pri doručovaní zásielok žalovanej v tomto štádiu konania - rozhodovanie o dispozičnom úkone (späťvzati) žalobcov, nemal vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia, lebo žalovaná mala možnosť vyjadriť sa k predmetu konania a uviesť vážne dôvody, pre ktoré by požadovala pokračovať v konaní o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva medzi účastníkmi.

10. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP s použitím ust. § 396 ods. 1 CSP a nepriznal žalobcom náhradu trov odvolacieho konania, i keď mali v odvolacom konaní úspech, lebo si žiadne trovy neuplatnili.

11. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).